

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/689/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412212845
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412212845.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSŤ, s. r. o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9C/85/2012 - 83 zo dňa 19. 09. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrhy navrhovateľa vedené pred Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 9C 85/2012, 9C 86/2012, 9C 103/2012, 5C 109/2012, 9C 112/2012, 9C 114/2012, 9C 115/2012, 6C 118/2012, 9C 126/2012, 6C 136/2012, 9C 139/2012, 9C 150/2012, 9C 151/2012, 9C 161/2012, 9C 167/2012, 9C 172/2012, 4C 174/2012, spojené na spoločné konania pod sp. zn. 9C 85/2012. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhmi na začatie konania domáhal voči odporcovi zaplataenia náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu (Okresného súdu Žiar nad Hronom, ktorý nerozhodol o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

Uznesením č. k. 9C 85/2012 zo dňa 03.12.2012, okresný súd spojil konania vedené pod sp. zn. 9C 85/2012, 9C 86/2012, 9C 103/2012, 5C 109/2012, 9C 112/2012, 9C 114/2012, 9C 115/2012, 6C 118/2012, 9C 126/2012, 6C 136/2012, 9C 139/2012, 9C 150/2012, 9C 151/2012, 9C 161/2012, 9C 167/2012, 9C 172/2012 a 4C 174/2012 na spoločné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 9C 85/2012.

Okresný súd uzavrel, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že tvrdenia navrhovateľa, o tom, že Okresný súd Žiar nad Hronom v jednotlivých exekučných konaniach rozhodol o žiadosti súdneho exekútora po stanovenej lehote je nepravdivé. Vo všetkých exekučných konaniach súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol v zákonnej lehote 15 dní odo dňa doručenia takejto žiadosti exekučnému súdu, a to buď uznesením, ktorým žiadosť súdneho exekútora

o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a následne konanie zastavil, alebo poveril konkrétneho exekútora vykonaním exekúcie. Preto neboli splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu uvedenú v ustanovení § 9 ods. 1 zákona č. 514/2033 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Na rozhodnutie o trovách konania okresný súd aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Vyjadril názor, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Trval na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporcu ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešponujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmou.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhmi na začatie konania, vedenými na okresnom súde pod sp. zn. 9C 85/2012, 9C 86/2012, 9C 103/2012, 5C 109/2012, 9C 112/2012, 9C 114/2012, 9C 115/2012, 6C 118/2012, 9C 126/2012, 6C 136/2012, 9C 139/2012, 9C 150/2012, 9C 151/2012, 9C 161/2012, 9C 167/2012, 9C 172/2012, 4C 174/2012, sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. vydaním poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty.

Uznesením č. k. 9C 85/2012 - 13 zo dňa 03.12.2012, okresný súd spojil konania vedené pod sp. zn. 9C 85/2012, 9C 86/2012, 9C 103/2012, 5C 109/2012, 9C 112/2012, 9C 114/2012, 9C 115/2012, 6C 118/2012, 9C 126/2012, 6C 136/2012, 9C 139/2012, 9C 150/2012, 9C 151/2012, 9C 161/2012, 9C 167/2012, 9C 172/2012, 4C 174/2012 na spoločné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 9C 85/2012.

Navrhovateľ navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnymi exekučnými spismi okresného súdu. Priamo v návrhoch na začatie konania vzniesol navrhovateľ námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania pojednávaných vecí nevylúčil. Okresný súd doručil návrhy navrhovateľa odporcovi na vyjadrenie. Obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O. s. p. Vyjadrenie odporcu k návrhu riadne doručil navrhovateľovi prostredníctvom pošty. Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu navrhovateľa a zástupcu odporcu. Neúčast' na pojednávaní

odporca ospravedlnil. Navrhovateľ taktiež ospravedlnil neúčast' na pojednávaní, pričom požadoval odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania právneho zástupcu navrhovateľa. Pojednávanie okresný súd však vykonal v neprítomnosti účastníkov konania, keď mal za to, že žiadosť navrhovateľa o odročenie pojednávania nebola kvalifikovaná s označením náležitých dôvodov, pretože právny zástupca navrhovateľa neoznámil konkrétne údaje o kolízii s inými pojednávaniami vedenými pred Okresným súdom Nitra, teda či tie termíny boli právnenému zástupcovi navrhovateľa oznámené prv než tak učinil súdu v prejednávanej veci. Okresný súd na pojednávaní vykonal dokazovanie obsahom spisového materiálu a vyhlásil napadnutý rozsudok.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolačný súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky navrhovateľa ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody navrhovateľa odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože navrhovateľ nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v sporných exekučných konaniach. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Odvolačná námietka navrhovateľa, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil navrhovateľ na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12. 09. 2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27. 04. 2012). O navrhovateľom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí nevylúčil. Zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenia nadriadeného súdu boli účastníkom riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu navrhovateľ v odvolaní neuviedol.

Odvolačná námietka navrhovateľa, že mu okresný súd vyhlásením rozsudku bez nariadenia pojednávania a vykonaním dokazovania exekučným spisom v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie tiež nie je dôvodná. Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie na deň 19. 09. 2013, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu navrhovateľa a zástupcu odporcu. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnil odporca. Navrhovateľ taktiež ospravedlnil neúčast' na pojednávaní, pričom požadoval odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania právneho zástupcu navrhovateľa. Pojednávanie okresný súd však vykonal v neprítomnosti účastníkov konania, keď mal za to, že žiadosť navrhovateľa o odročenie pojednávania nebola kvalifikovaná s označením náležitých dôvodov, pretože právny zástupca navrhovateľa neoznámil konkrétne údaje o kolízii s inými pojednávaniami vedenými pred Okresným súdom Nitra, teda či tie termíny boli právnenému zástupcovi navrhovateľa oznámené prv než tak učinil súdu v prejednávanej veci. Uvedený postup okresného súdu bol podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s ust. § 101 ods. 2 O. s. p., nakoľko sama kolízia pojednávania toho istého zástupcu účastníka na rozdielnych súdoch nie je bez ďalšieho dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. (k tomu napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 77/2002), zvlášť v situácii, ak účastník

konania udelil svojmu právnomu zástupcovi súhlas, „aby si splnomocnená spoločnosť stanovila za seba zástupcu, ...“, tak ako vyplýva z plnomocenstva udeleného navrhovateľovi jeho právnomu zástupcovi (v prejednávanej veci č. I. 5 spisu).

Navyše zo spisu okresného súdu vyplýva, že navrhovateľovi bolo riadne doručené aj vyjadrenie odporcu k návrhu. Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd na pojednávaní vykonal dokazovanie (§ 122 ods. 1 O. s. p.), ktoré pozostávalo s oboznámením sa s exekučnými spismi, ktoré ako dôkaz navrhol vykonať samotný navrhovateľ priamo v návrhoch na začatie konania s tým, že navrhovateľ bol účastníkom predmetných exekučných konaní a teda obsah exekučných spisov z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia exekučného súdu o jej zamietnutí, resp. do vydania poverenia mu bol nepochybne známy, pretože z exekučných spisov vyplýva, že všetky rozhodnutia boli navrhovateľovi riadne doručené. Iné dokazovanie okresný súd nevykonal.

Navrhovateľ v odvolaní spochybnil záver okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, keď trval na porušení svojho práva na rozhodnutie v zákonnej lehote. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie navrhovateľa o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty. Súdna prax sa však ustálila na závere, že lehota pätnásť dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/605/2012 zo dňa 14. 12. 2012, sp. zn. II.ÚS/520/2012 zo dňa 10. 07. 2013, sp. zn. II.ÚS/248/2013 zo dňa 25. 04. 2013 alebo sp. zn. II.ÚS/112/2013 zo dňa 13. 02. 2013). Odvolací súd podotýka, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré navrhovateľ iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/606/2012 zo dňa 14. 12. 2012 alebo sp. zn. II.ÚS/245/2013 zo dňa 25. 04. 2013).

Nakoniec navrhovateľ v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Ani v tomto smere však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu okresnému súdu nič vytknúť. Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje navrhovateľom tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom odporcu v konaní, ktorý však žiadne trovy konania nežiadal nahraďiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže však odporca neurobil žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani mu žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.